

Övning Förenas med din broder

Alla får detta övningspapper och gruppledaren läser högt följande för gruppen:

När Guds Son är sjuk försöker han alltid att göra sig själv till sin orsak, och inte tillåta sig att vara sin Faders Son. Till följd av denna omöjliga önskan tror han inte att han är Kärlekens verkan, och måste vara orsak på grund av vad han är. Orsaken till helandet är den enda Orsaken till allt. Den har endast *en* verkan. Och i den insikten får orsakslösheten inga verkningar och inga ses.

Mirakler återlämnar rädslans orsak till dig som gjorde den. Men det visar också att eftersom den inte har några verkningar är den inte orsak, eftersom orsakandets funktion är att ha verkningar. Och där verkningarna är borta, finns det ingen orsak. Kroppen helas av mirakler eftersom de visar att det var sinnet som gjorde sjukdomen, och använde kroppen till att vara offer för, eller verkan av, vad det gjorde.

Men halva lektionen kommer inte att lära dig hela lektionen. Miraklet är till ingen nytta om du endast lär dig att kroppen kan helas, för detta är inte den lektion som det sändes för att lära ut. Lektionen är att *sinnet* var sjukt som trodde att kroppen skulle kunna vara sjuk: att projicera ut dess skuld förorsakade ingenting, och hade inga verkningar.

Inget sinne är sjukt förrän ett annat sinne instämmer i att de är separata. Det är således deras gemensamma beslut att vara sjuka. Om du vägrar att instämma och accepterar den roll som du spelar i att göra sjukdomen verklig, kan det andra sinnet inte projicera sin skuld utan din hjälp med att låta det varsebli sig självt som separerat och skilt från dig. På så sätt varseblivs inte kroppen som sjuk av båda era sinnen utifrån olika synvinklar.

Att förenas med en broders sinne förhindrar orsaken till sjukdomen och varseblivna verkningar.

Helandet är verkan av sinnen som förenar sig, på samma sätt som sjukdom kommer från sinnen som separerar sig.

Så till övningen:

Gör övningen två och två, inkl. gruppledaren. Övriga iakttar och lyssnar tills det är deras tur. Sitt mitt emot varandra och se varandra i ögonen. Byt sedan roller så att alla får vara både person A och B.

Person A berättar om en sjukdom, smärta eller några kroppslig brist hos sig själv som han/hon upplever.

Person A fortsätter att utveckla sina tankar kring sjukdomen, smärtan eller bristen och beskriver vad han/hon är förhindrad att göra p.g.a. denna sjukdom, smärta osv.

Person A vidareutvecklar sina tankar och känslor kring sjukdom, smärta osv. och försöker beskriva vilka tankar och känslor som uppkommer när han/hon möter andra människor som också upplever sig vara sjuka.

Person B lyssnar på allt utan att för ett enda ögonblick instämma i att de är separata sinnen. Vägra att hålla med och förenas istället med din broders sinne. Tillåt inte din broder att vara

sjuk, för om han är det, har du utlämnat honom till hans egen dröm genom att dela den med honom.

Person B säger till person A: *Jag hör vad du säger, men jag vet att kroppen inte är en orsak. Orsaken till din smärta är separationen och jag accepterar istället att mitt sinne för alltid är förenat med ditt. Vi kan inte vara separerade därför att vår Fader har skapat oss som Ett. Vi är förenade eftersom det som finns i dig finns i var och en av dina bröder. Tack Fader för att din Helige Son är hel, fullständig och fullkomlig.*

Person A säger: *Tack. Jag accepterar att våra sinnen är förenade därför att det finns ingenting som separerar oss. Tack Fader för att Du skapade mig och mina bröder som Ett.*